

Visbeidzot, trešajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs atsaucas uz to, ka Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā pienākumu pamatot spriedumus, nediskriminācijas un tiesību uz aizstāvību principus, kā arī sagrozījusi tās vērtējumam iesniegtos pierādījumus. Šis pēdējais pamats ir sadalīts trīs daļās.

Trešā pamata pirmajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi ne nediskriminācijas principu, ne pienākumu norādīt pamatojumu un pierādījumu sniegšanas noteikumus, atzīdama, ka dažu konkursa pretendentu zināšanas par dokumentu, kas bija rakstiskā pārbaudījuma pamatā, neietverot nediskriminācijas principa pārkāpumu, un nenoteikdama atbildētājam pienākumu iesniegt konkrētus pierādījumus par diskriminācijas neesamību saistībā ar šo apstākli.

Šī pamata otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza nediskriminācijas principa pārkāpumu un Pirmās instances tiesas vērtējumam iesniegto pierādījumu sagrozīšanu, jo tā esot uzskatījusi, ka atlases komisijas sastāvs esot bijis pietiekami stabils, lai nodrošinātu pretendentu objektīvu salīdzināšanu un novērtēšanu, lai gan lietas materiāli turpretī liecinot par pietiekamas stabilitātes neesamību šīs komisijas sastāvā un par to, ka atbildētāja Pirmās instances tiesai nav darījusi zināmus vairākus būtiskus faktiskus apstākļus.

Visbeidzot, šī pamata trešajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka ir atkārtoti pārkāpts nediskriminācijas princips un pierādījumu sniegšanas noteikumus, kā arī tiesības uz aizstāvību, kas ir saistītas ar Pirmās instances tiesas secinājumiem par atlases komisijas locekļu objektivitāti.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Landesgerichts Ried im Innkreis (Austrija) 2008. gada 2. jūnija rīkojumu — Kriminālprocess pret Roland Langer

(Lieta C-235/08)

(2008/C 223/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgerichts Ried im Innkreis

Lietas dalībnieks pamata procesā

Roland Langer

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai EKL (Eiropas Kopienas dibināšanas līgums 1997. gada 2. oktobra redakcijā, kas pēdējo reizi grozīta, Bulgārijas Republikai un Rumānijas Republikai pievienojoties Eiropas Savienībai 2005. gada 25. aprīlī, OV L 157/11) 43. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tiesību normas, kuras paredz, ka rīkot azartspēles kazino var tikai sabiedrības, kas reģistrētas šajā dalībvalstī akciju sabiedrības formā, tātad liek dibināt vai iegādāties šajā dalībvalstī esošu kapitālsabiedrību?
- 2) Vai EKL 43. un 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir noteiktu azartspēļu, kā piemēram, azartspēļu kazino, monopols valsts teritorijā, ja attiecīgajā dalībvalstī kopumā nepastāv saskaņīga un sistemātiska azartspēļu ierobežošanas politika, jo azartspēļu — kā piemēram, sporta derību un loteriju — rīkotāji, kas ir ieguvuši koncesiju valsts teritorijā, mudina piedalīties azartspēlēs un tās reklamē (televīzijā, laikrakstos, žurnālos), turklāt reklāma notiek pat tā, ka neilgi pirms loto izlozes tiek piedāvāts izpirkt loterijas biļeti ("TOI TOI TOI — Glaub' ans Glück" [Veiksmi! — Tici veiksmei])?
- 3) Vai EKL 43. un 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tiesību norma, saskaņā ar kuru visas valsts tiesiskajā regulējumā azartspēļu jomā paredzētās koncesijas azartspēlēm un kazino tiek piešķirtas uz 15 gadiem, pamatojoties uz tiesisko regulējumu, izslēdzot iespēju pieteikt konkursā (šai dalībvalstij nepiederošiem) dalībniekiem no Kopienas?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Bundesfinanzhof (Vācija) 2008. gada 4. jūnija rīkojumu — Swiss Re Germany Holding GmbH/Finanzamt München für Körperschaften

(Lieta C-242/08)

(2008/C 223/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof